

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 324

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 4 iunie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 170 din 19 martie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	2–5
Decizia nr. 189 din 2 aprilie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	5–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.58. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea Instrucțiunilor privind corpul instructorilor militari	9–15
715. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.268/2012 privind aprobarea detalierii pe județe a numărului total de paturi, pe anul 2013, din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 170**

din 19 martie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și ale art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Emeric Borbely în Dosarul nr. 2.116/96/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 67D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 99D/2013 și nr. 100D/2013, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Iuliana Ciurezu în Dosarul nr. 4.940,1/120/2010 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și de Ion Tănase în Dosarul nr. 5.152/120/2011 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției de neconstituționalitate, avocatul Ioan Popescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosare. Lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 96D/2013 și nr. 97D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Constanța Stoica în Dosarul nr. 6.726/83/2011 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și de Vasile Morar în Dosarul nr. 11.273/83/2010 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 67D/2013, nr. 96D/2013, nr. 97D/2013, nr. 99D/2013 și nr. 100D/2013, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 96D/2013, nr. 97D/2013, nr. 99D/2013 și nr. 100D/2013 la Dosarul nr. 67D/2013, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 297/2012, prin care s-a constatat că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi. Având în vedere apartenența auditorilor publici externi la aceeași categorie profesională cu aceea a consilierilor de conturi, care își desfășoară activitatea în anumite condiții determinate, în circumstanțele aceluiași incompatibilități/interdicții și obligații reglementate la nivel constituțional și legal, apreciază că un tratament juridic diferit ar înfrânge principiul constituțional al egalității în drepturi.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.116/96/2011 de Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă, precum și prin încheierile din 23 ianuarie 2013, pronunțate în dosarele nr. 4.940,1/120/2010 și nr. 5.152/120/2011 de Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Emeric Borbely, Iuliana Ciurezu și Ion Tănase, în cauze având ca obiect revizuirea pensiilor.

Prin încheierile din 30 și 31 ianuarie 2013, pronunțate în dosarele nr. 11.273/83/2010 și nr. 6.726/83/2011 de Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea**

nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constanța Stoica și Vasile Morar, în cauze având ca obiect revizuirea pensiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care se aplică și auditorilor publici externi/controlorilor financiari, al căror statut reclamă, sub aspectul modului de stabilire a cuantumului pensiei, același tratament cu cel al consilierilor de conturi în privința cărora, prin Decizia nr. 297/2012, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 și art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010, în măsura în care se aplică consilierilor de conturi.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, asimilarea dintre membrii Curții de Conturi, consilierii de conturi și auditori publici externi este determinată de apartenența la aceeași categorie profesională, care își desfășoară activitatea în anumite condiții predeterminate, în circumstanțele acelorași incompatibilități/interdicții și obligații reglementate la nivel constituțional și legal, aspecte ce reclamă un tratament juridic identic, astfel încât un tratament juridic diferit ar înfrânge principiul constituțional al egalității în drepturi. Aceștia apreciază că acordarea pensiei de serviciu și pentru auditorii publici externi este justificată și de faptul că se încalcă în mod grav principiul echilibrului între drepturile și obligațiile impuse prin actele normative. A priva auditorii publici externi de la o „compensare a lipsurilor, limitărilor și exigențelor impuse prin lege înseamnă, de fapt, o atingere directă a principiului independenței și obiectivității în activitatea desfășurată, ceea ce ar putea avea efecte negative mai mari decât beneficiile obținute prin anularea dreptului la pensia de serviciu”.

Nu în ultimul rând, autorii criticii menționează că majoritatea auditorilor publici externi au renunțat la posibilele venituri obținute din exercitarea altor profesii „în speranța legitimă” a obținerii unei „pensii de serviciu”, care, în sensul larg al desfășurării carierei, ar reprezenta o componentă salarială. Analizând „constituționalitatea anulării pensiei de serviciu pentru auditorii publici externi”, autorii excepției invocă o serie de decizii ale Curții Constituționale, precum deciziile nr. 20/2000, nr. 375/2005, nr. 57/2006, nr. 120/2007, nr. 991/2008, nr. 1.414/2009 și altele, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că acordarea pensiilor de serviciu este constituțională. Prin Decizia nr. 871/2010, Curtea a stabilit, însă, că acordarea pensiilor de serviciu este neconstituțională, excepție făcând pensiile de serviciu ale magistraților. Ca atare, neaplicarea aceluiași tratament juridic auditorilor publici externi cu cel al consilierilor de conturi, „în sensul de a recunoaște pensia de serviciu, atât ca drept, cât și ca mod de stabilire”, precum și diminuarea cuantumului pensiei de serviciu, prin recalculare și revizuire, conform Legii nr. 119/2010 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, doar pentru unele categorii socio-profesionale din cadrul aceleiași instituții publice, în speță Curtea de Conturi, reprezintă o discriminare și aduce atingere principiului egalității în drepturi.

Instanțele de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin deciziile nr. 297/2012 și nr. 871/2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele prevederi de lege:

— Art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, potrivit căroră: „*Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]*”

h) pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;

— Art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, potrivit căroră: „*La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]*”

j) art. 49 alin. (4) și art. 51 alin. (2) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 aprilie 2009.”;

— Art. 1—3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011, care au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, care au făcut obiectul recalculării conform prevederilor aceleiași legi, se revizuiesc, din oficiu, de către casele teritoriale de pensii în evidența cărora se află dosarele de pensie, prin emiterea unor decizii de revizuire, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

(2) *Drepturile de pensie revizuite potrivit prezentei ordonanțe de urgență se plătesc de la data de întâi a lunii următoare expirării termenului de revizuire prevăzut la alin. (1).*

(3) *Pensiile prevăzute la alin. (1) pot fi revizuite și la cererea beneficiarului, dacă acesta depune la casa teritorială de pensii, în termen de 20 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, noi acte doveditoare, întocmite conform prevederilor legale, din care rezultă alte date și elemente decât cele existente la dosarul de pensie, care se au în vedere la stabilirea stagiului de cotizare și a punctajului mediu anual.*

(4) *Drepturile de pensie revizuite la cererea beneficiarului se plătesc de la data prevăzută la alin. (2), dacă cererea de revizuire, împreună cu toate actele doveditoare, a fost depusă la casa teritorială de pensii în termenul prevăzut la alin. (3).*

(5) În situația în care cererea, împreună cu toate actele doveditoare, a fost depusă la casa teritorială de pensii peste termenul prevăzut la alin. (3), drepturile de pensie se vor plăti începând cu data de întâi a lunii următoare depunerii cererii, dar nu mai devreme de termenul prevăzut la alin. (2).”;

— Art. 2: „Pentru revizuirea pensiilor menționate la art. 1 se utilizează metodologia de calcul prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”;

— Art. 3: „Plata drepturilor restante, constând în diferența dintre cuantumul cuvenit al pensiei rezultat în urma recalculării și cel obținut în urma revizuirii, pentru perioada de la data de 1 septembrie 2010 și până la data revizuirii potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se va realiza în termenele prevăzute la art. 1 alin. (1), (4) și (5), după caz.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin principiului egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituția României, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Protocolul nr. 12 la convenția mai sus amintită, intitulat „Interzicerea generală a discriminării”, precum și art. 21 intitulat „Nediscriminarea” al Titlului III din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare.

Față de critica formulată, Curtea reține că, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a constatat că eliminarea pensiilor de serviciu prevăzute de art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 are în vedere pensiile de serviciu ale consilierilor de conturi, pe cele ale auditorilor publici externi și ale oricăror persoane care sunt salariați/membri în cadrul Curții de Conturi. De asemenea, a reținut că din personalul Curții de Conturi fac parte atât consilierii de conturi, auditorii publici externi, personalul de specialitate, cât și ceilalți angajați ai acestei instituții, indiferent de statutul lor socio-profesional. În conformitate cu principiul *accessorium sequitur principale*, Curtea Constituțională a arătat că trebuie aplicat același tratament juridic personalului asimilat magistraților în privința dreptului legal la pensie de serviciu cu personalul la care au fost asimilați, întrucât, altfel, s-ar ajunge la situații inadmisibile, contrare art. 16 din Constituție. În consecință, prin decizia menționată, Curtea a constatat constituționalitatea eliminării tuturor pensiilor de serviciu în raport cu criticile formulate.

Prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a constatat însă că eliminarea pensiei de serviciu a judecătorilor, procurorilor și judecătorilor, respectiv a magistraților-asistenți ai Curții Constituționale este neconstituțională, deoarece încalcă principiul independenței justiției, prevăzut de art. 124 din Constituție. Cu acest prilej, Curtea a reținut că principiul independenței justiției apără pensia de serviciu a magistraților, ca parte integrantă a stabilității financiare a acestora, în aceeași măsură cu care apără celelalte garanții ale acestui principiu.

Curtea a stabilit că „statutul constituțional al magistraților — statut dezvoltat prin lege organică și care cuprinde o serie de incompatibilități și interdicții, precum și responsabilitățile și riscurile pe care le implică exercitarea acestor profesii — impune acordarea pensiei de serviciu ca o componentă a independenței justiției, garanție a statului de drept, prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală”.

După pronunțarea acestei decizii, din punct de vedere constituțional s-a deschis posibilitatea de a aprecia dacă există o similitudine între statutul constituțional și legal al magistraților și cel al altor categorii socio-profesionale, fapt ce le-ar îndritui pe acestea din urmă sau pe unele dintre acestea la încasarea unei pensii de serviciu similar magistraților. Așa fiind, prin Decizia nr. 1.283 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, Curtea a analizat dacă personalul Curții de Conturi urmează să beneficieze de același tratament juridic, respectiv dacă statutul acestuia reclamă un tratament juridic identic cu cel al magistraților în privința pensiei de serviciu, statuând că, în privința auditorilor publici externi, considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 871 din 25 iunie 2010, cu corectivul adus prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, își mențin pe deplin valabilitatea.

Ulterior, prin Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, statuând că aceste prevederi sunt neconstituționale „în măsura în care se aplică și consilierilor de conturi”.

Cu acest prilej, Curtea a constatat că asimilarea consilierilor de conturi, sub aspectul incompatibilităților, cu magistrații este realizată printr-o normă de rang constituțional, aspect decisiv în analiza Curții, reținând totodată faptul că „consilierii de conturi au atât o altă reglementare constituțională și legală, cât și un statut juridic diferit în raport cu celelalte categorii de personal existente la nivelul Curții de Conturi”.

În concluzie, soluția de admitere a excepției de neconstituționalitate nu s-a extins și cu privire la aceste din urmă categorii de personal, Curtea nereținând existența unei similitudini între statutul consilierilor de conturi și celelalte categorii de personal ale Curții de Conturi, în speță fiind vorba despre calitatea de controlor financiar/auditor public extern al Curții de Conturi.

În sensul celor mai sus amintite este Decizia nr. 900 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, o excepție de neconstituționalitate cu un obiect identic și o critică similară celei formulate în speța de față.

Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, prin Decizia nr. 486 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 8 august 2012, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale este neîntemeiată, deoarece acest act normativ cuprinde dispoziții de natură procedurală prin care statul reglementează procedura recalculării pensiilor și modul de calcul al drepturilor de pensie, ținând cont de specificul situațiilor categoriilor socio-profesionale în cauză.

De asemenea, așa cum Curtea a constatat prin Decizia nr. 214 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2012, „un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de diminuare a pensiilor de serviciu îl constituie și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele conexe *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timár, Edita Tankó, Márta Molnár și Lucia Ghețu împotriva României*, prin care s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă

prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor. Prin decizia menționată, Curtea de la Strasbourg a preluat, astfel, raționamentul Curții Constituționale, statuând că măsura de reducere a pensiilor de serviciu este prevăzută de lege și

constituie o modalitate de a echilibra bugetul și de a corecta diferențele existente între sistemele de pensie, iar aceste motive nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproporționate.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, art. 196 lit. j) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 1, 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Emeric Borbely în Dosarul nr. 2.116/96/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă, de Iuliana Ciurezu și Ion Tănase în dosarele nr. 4.940,1/120/2010 și nr. 5.152/120/2011 ale Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă, precum și de către Constanța Stoica și Vasile Morar în dosarele nr. 6.726/83/2011 și nr. 11.273/83/2010 ale Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 martie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 189

din 2 aprilie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Lioara Alexandriuc, Didina Balcan, Viorica Borș, Eugenia P. Burlacu, Felicia Butnariu, prin moștenitor Liviu-Cătălin Butnariu,

Ileana Costea, Valentin Cuciurean, Melentina Epure, Viorica Funduianu, Ileana Gr. Grămadă, Natalia Harabagiu, Ileana I. Holeiciuc, Aneta Jauca, Otilia Mihai, Matilda Georgeta Mucileanu, prin moștenitor Cristian Octavian Mucileanu, Maria Niculiță, Maria Palade, Cornelii Popovici, prin moștenitor Carmen Burduja, Eugenia Rățoi, Didina Sfichi și Viola Văcuș în Dosarul nr. 1.066/39/2010 al Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 68D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.066/39/2010, **Curtea de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Lioara Alexandriuc, Didina Balcan, Viorica Borș, Eugenia P. Burlacu, Felicia Butnariu, prin moștenitor Liviu-Cătălin Butnariu, Ileana Costea, Valentin Cuciurean, Melentina Epure, Viorica Funduianu, Ileana Gr. Grămadă, Natalia Harabagiu, Ileana I. Holeiciuc, Aneta Jauca, Otilia Mihai, Matilda Georgeta Mucileanu, prin moștenitor Cristian Octavian Mucileanu, Maria Niculiță, Maria Palade, Corneliu Popovici, prin moștenitor Carmen Burduja, Eugenia Rățoi, Didina Sfichi și Viola Văcuș cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, următoarele:

1. Dispozițiile de lege criticate restrâng în mod substanțial cuantumul pensiei de serviciu dobândite în temeiul reglementărilor anterioare, fără plata unor despăgubiri, această măsură echivalând cu o naționalizare. Astfel, se aduce atingere dreptului de proprietate privată, pensia reprezentând un „bun”.

2. Prin textele de lege criticate s-a creat un regim juridic diferențiat, discriminator între foștii titulari ai pensiilor de serviciu în ceea ce privește recalcularea pensiilor.

3. Dispozițiile de lege criticate au efecte retroactive. În acest sens, arată că pensia specială este o prestație periodică lunară, pe care statul s-a angajat să o plătească foștilor angajați. Obligația statului este unică, nu o sumă de obligații care poate fi modificată periodic. O lege care intervine ulterior în sensul modificării acestei obligații are efecte retroactive și nu îndeplinește condiția previzibilității impusă de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

4. Textele de lege atacate contravin prevederilor art. 1 alin. (3)—(5) din Constituție, întrucât, la data adoptării Legii nr. 119/2010, nu au fost abrogate dispozițiile Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice referitoare la pensia de serviciu acordată acestei categorii de personal, și nici dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 290/2005 privind aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor referitoare la stabilirea pensiilor de serviciu din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Astfel s-a creat un paralelism legislativ interzis de normele Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. De asemenea, nu au fost abrogate nici dispozițiile art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, potrivit cărora, în caz de recalculare a pensiilor, se va menține în plată pensia cea mai avantajoasă, dar, în mod inexplicabil, această dispoziție nu a fost aplicată și în ceea ce privește pensiile speciale. Totodată s-a încălcat și principiul separației puterilor în stat, dispozițiile de lege criticate negând dreptul la pensie de serviciu recunoscut prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

5. Dispozițiile de lege supuse analizei de constituționalitate sunt contrare art. 11 alin. (1) și (2), art. 20 și 148 din Constituție, aducând atingere dreptului de proprietate, principiului

neretroactivității și celui al interzicerii discriminării consacrate de dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de protocoalele adiționale la această Convenție și de legislația europeană.

6. Dispozițiile de lege atacate încalcă prevederile art. 135 alin. (2) lit. f) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție referitoare la obligația statului român de a crea condiții pentru creșterea calității vieții, respectiv consacră caracterul inviolabil al proprietății private.

7. Legea nr. 119/2010 a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (2) din Constituție și ale art. 18 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nefiind respectat termenul necesar exercitării de către subiecții îndreptățiți a dreptului de a sesiza Curtea Constituțională cu o eventuală obiecție de neconstituționalitate.

Curtea de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

Art. 1: *„Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:*

a) *pensiile militare de stat;*

b) *pensiile de stat ale poliștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor;*

c) *pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea;*

d) *pensiile de serviciu ale personalului diplomatic și consular;*

e) *pensiile de serviciu ale funcționarilor publici parlamentari;*

f) *pensiile de serviciu ale deputaților și senatorilor;*

g) *pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă;*

h) *pensiile de serviciu ale personalului Curții de Conturi.”;*

Art. 2: *„(1) Pensiile de serviciu anticipate și anticipate parțiale dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Pensiile anticipate de serviciu dintre cele prevăzute la art. 1 lit. c) și f) devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *Pensiile de invaliditate și pensiile de urmaș dintre cele prevăzute la art. 1 devin pensii de invaliditate, respectiv pensii de urmaș, în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(4) *Pensiile de serviciu, altele decât cele menționate la alin. (1)–(3), dintre cele prevăzute la art. 1, devin pensii pentru limită de vârstă în înțelesul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.”;*

Art. 3: „(1) *Pensiile prevăzute la art. 1, stabilite potrivit prevederilor legilor cu caracter special, convenite sau aflate în plată, se recalculază prin determinarea punctajului mediu anual și a cuantumului fiecărei pensii, utilizând algoritmul de calcul prevăzut de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *În situația pensiilor dintre cele prevăzute la alin. (1), care au fost stabilite în baza legilor speciale, pensia din sistemul public se determină considerându-se a fi îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se elaborează metodologia de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”;*

Art. 4: „(1) *Recalcularea pensiilor prevăzute la art. 1 se realizează de către instituțiile în evidența cărora se află persoanele beneficiare, după cum urmează:*

a) *într-o perioadă de 5 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. a) și b);*

b) *într-o perioadă de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 3 alin. (3), pentru pensiile prevăzute la art. 1 lit. c)–h).*

(2) *Cuantumul pensiilor recalculate potrivit prevederilor alin. (1) se stabilește în baza punctajului mediu anual, determinat potrivit prevederilor Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și se plătește de la data de întâi a lunii următoare expirării perioadei de recalculare prevăzute la alin. (1) lit. a) sau b), după caz.”;*

Art. 7: „(1) *Procedura de stabilire, plată, suspendare, recalculare, încetare și contestare a pensiilor recalculate potrivit prezentei legi este cea prevăzută de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Pensiilor prevăzute la art. 2 li se aplică în mod corespunzător dispozițiile din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează aceste categorii de pensii.”*

Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate aduc atingere următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (3)–(5) privind statul român, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 referitor la nivelul de trai, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții și art. 146 referitor la atribuțiile Curții Constituționale. De asemenea, consideră că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 11, 20 și 148 prin raportare la dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale protocoalelor adiționale la această Convenție, dispozițiile Cartei sociale

europene și legislația europeană, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Europene de Justiție referitoare la interzicerea discriminării, dreptul de proprietate și neretroactivitatea legii civile.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și critici asemănătoare.

Astfel, analizând critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 44, 47 și 53 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a statuat că textele de lege criticate, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Având în vedere că pensiile speciale nu reprezintă un privilegiu, ci au o justificare obiectivă și rațională, Curtea a considerat că acestea pot fi eliminate doar dacă există o rațiune, o cauză suficient de puternică spre a duce în final la diminuarea prestațiilor sociale ale statului sub forma pensiei. Or, în cazul Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor a constatat că o atare cauză o reprezintă necesitatea reformării sistemului de pensii, reechilibrarea sa, eliminarea inechităților existente în sistem și, nu în ultimul rând, situația de criză economică și financiară cu care se confruntă statul, deci atât bugetul de stat, cât și cel al asigurărilor sociale de stat. Astfel, această măsură nu poate fi considerată ca fiind arbitrară; de asemenea, Curtea a observat că măsura nu impune o sarcină excesivă asupra destinatarilor ei, ea aplicându-se tuturor pensiilor speciale, nu selectiv, și nu prevede diferențieri procentuale pentru diversele categorii cărora i se adresează, pentru a nu determina ca una ori alta să suporte mai mult sau mai puțin măsura de reducere a venitului obținut dintr-o atare pensie.

Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

Curtea a arătat, în privința pretinsei încălcări a art. 47 din Constituție, că drepturile rezultate din actul de pensionare sunt previzibile, și anume îndrituirea persoanei la cuantumul aferent pensiei din sistemul ordinar de pensionare, restul cuantumului pensiei (cea suplimentară) fiind supus elementelor variabile amintite mai sus, și anume optica legiuitorului și resursele financiare ale statului care pot fi alocate în această direcție.

Cu același prilej Curtea a reținut că dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt incidente, întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia Legea nr. 119/2010 ar institui o reglementare paralelă, contrară celei deja existente referitoare la acordarea dreptului la pensia de

serviciu al personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, drept prevăzut de Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, Curtea, prin Decizia nr. 871/2010 a arătat că legiuitorul a menținut, într-adevăr, în vigoare reglementările referitoare la stabilirea pensiei de serviciu, însă, prin art. 12 al legii criticate, a prevăzut că „persoanele ale căror drepturi la pensie sunt stabilite, în condițiile legii, ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi supuse automat procesului de recalculare, astfel cum este reglementat de prezenta lege”. Această reglementare are semnificația faptului că legile care prevăd pensii speciale trebuie interpretate coroborat cu această nouă și ultimă lege. *Eo ipso* această situație nu produce efecte neconstituționale întrucât actele normative în cauză cuprind și alte referiri cu privire la condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească persoana în cauză pentru a dobândi calitatea de pensionar potrivit statutelor speciale pe care le au; practic, condițiile de pensionare specifice pensiilor speciale rămân în vigoare, fiind mai favorabile decât cele prevăzute de Legea nr. 19/2000, iar Legea nr. 119/2010 reglementează numai cuantumul pensiei la care beneficiarii acesteia sunt îndrituiți.

Referitor la susținerea potrivit căreia dispozițiile Legii nr. 119/2010 nu permit ca în urma recalculării titularul pensiei să poată opta pentru cuantumul mai avantajos, Curtea, prin Decizia nr. 1.268 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 22 noiembrie 2011, a reținut că un asemenea drept a fost prevăzut în Legea nr. 19/2000 numai pentru pensiile din sistemul public de pensii, respectiv cele

întemeiate pe sistemul contributiv, întrucât numai în acest caz cuantumul pensiei poate fi considerat ca fiind un drept câștigat.

De asemenea, cu privire la încălcarea principiului egalității în drepturi, Curtea, prin Decizia nr. 1.359 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, a reținut că Legea nr. 119/2010 nu face nicio deosebire între diferitele categorii de pensii de serviciu, componenta necontributivă fiind deopotrivă eliminată pentru toate acestea. Ceea ce diferă sunt condițiile de recalculare a pensiilor în sistemul public de pensii, respectiv stagiile de cotizare în funcție de care se calculează punctajul mediu anual și cuantumul veniturilor care se iau în calcul la stabilirea pensiilor, dar care nu pot fi dovedite. Cu toate acestea, Curtea a arătat că în sistemul public de pensii există mai multe categorii socioprofesionale care se bucură de un regim juridic mai favorabil în ceea ce privește calculul pensiilor, fără ca aceasta să aibă semnificația unei discriminări.

În sfârșit, prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, Curtea a reținut că, deși Președintele României a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, titularii dreptului de sesizare aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării, iar „încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a fost adoptată de către Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lioara Alexandriuc, Didina Balcan, Viorica Borș, Eugenia P. Burlacu, Felicia Butnariu, prin moștenitor Liviu-Cătălin Butnariu, Ileana Costea, Valentin Cuciurean, Melentina Epure, Viorica Funduianu, Ileana Gr. Grămadă, Natalia Harabagiu, Ileana I. Holeiciuc, Aneta Jauca, Otilia Mihai, Matilda Georgeta Mucileanu prin moștenitor, Cristian Octavian Mucileanu, Maria Niculiță, Maria Palade, Cornelii Popovici, prin moștenitor Carmen Burduja, Eugenia Rățoi, Didina Sfichi și Viola Văcuș în Dosarul nr. 1.066/39/2010 al Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1—4 și art. 7 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal care a sesizat Curtea Constituțională și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 2 aprilie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind corpul instructorilor militari

Pentru aplicarea prevederilor art. 37 alin. (3), art. 177 alin. (4), art. 235 lit. d), art. 339 și art. 357 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere prevederile art. 46 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,
în temeiul prevederilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind corpul instructorilor militari, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.4/2002 pentru

aprobarea „Instrucțiunilor privind corpul instructorilor militari din instituțiile militare de învățământ”^{*)}.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

București, 27 mai 2013.
Nr. M.58.

^{*)} Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.4/2002 pentru aprobarea „Instrucțiunilor privind corpul instructorilor militari din instituțiile militare de învățământ” nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece are ca obiect reglementări din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI privind corpul instructorilor militari

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Corpul instructorilor militari reprezintă categoria de personal militar constituită din cadre militare în activitate care desfășoară activități didactice aferente disciplinelor cu specific militar în planurile de învățământ ale programelor de formare profesională inițială și continuă organizate și desfășurate în unitățile de învățământ preuniversitar, instituțiile de învățământ superior și instituțiile de formare continuă nonuniversitară ale Ministerului Apărării Naționale, denumite în continuare *instituții de învățământ militar*.

Art. 2. — (1) Instructorii militari ocupă următoarele funcții:

- a) instructor;
- b) instructor principal;
- c) instructor superior;
- d) instructor avansat.

(2) Funcția menționată la alin. (1) lit. a) se prevede în statele de organizare ale instituțiilor de învățământ militar cu grad de ofițer sau maestru militar/subofițer, după caz.

(3) Funcțiile menționate la alin. (1) lit. b), c) și d) se prevăd în statele de organizare ale instituțiilor de învățământ militar cu grad de ofițer.

(4) Funcția menționată la alin. (1) lit. d) se prevede numai în statele de organizare ale instituțiilor de învățământ militar superior.

(5) Funcțiile menționate la alin. (1) pot fi de comandă sau de execuție, după caz.

Art. 3. — Gradele militare și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare ale funcțiilor de instructori militari se stabilesc potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art. 4. — (1) Funcțiile menționate la art. 2 alin. (1) se prevăd în departamente universitare, catedre, comisii metodice/didactice distincte sau pot fi incluse în cadrul unor departamente universitare ori al altor structuri militare destinate activității de instruire și educație, în funcție de specificul instituției de învățământ militar.

(2) Instructorii militari din instituțiile de învățământ militar superior sunt reprezentați în senatul universitar, în condițiile stabilite în Carta universitară.

Art. 5. — Activitatea instructorilor militari se desfășoară, de regulă, într-un interval zilnic de 8 ore, respectiv 40 de ore pe săptămână, și cuprinde:

- a) activități didactice normate, conform prevederilor art. 6;
- b) activități complementare și/sau în sprijinul procesului de învățământ: instruirea echipelor sportive reprezentative ale instituției, conducerea cercurilor tehnico-aplicative și științifice, a atelierelor-școală și acordarea consultațiilor colective și individuale, îndeplinirea de atribuții în cadrul subunităților/grupelor de elevi/studenți/cursanți/soldați și gradați profesioniști, îndrumarea și supravegherea în cadrul concursurilor/examenelor, organizarea și desfășurarea

activităților culturale, elaborarea de materiale didactice, teste, documente necesare desfășurării procesului de învățământ, pregătirea și evaluarea detașamentelor destinate misiunilor internaționale, participarea la consilii și comisii în interesul învățământului, după caz;

c) activități de cercetare științifică în domeniul disciplinei/științelor militare/informațiilor și securității naționale/științelor ingineresti/științelor educației, cercetarea în armă și stadii de documentare în unități militare;

d) activități de pregătire pedagogică, metodică și de specialitate;

e) alte activități de instruire prevăzute în actele normative specifice, conform categoriei de personal din care fac parte.

CAPITOLUL II Norma didactică

Art. 6. — (1) Activitățile didactice normate pentru instructorii militari din unitățile de învățământ militar preuniversitar sunt:

a) activitățile de predare-învățare și de evaluare curentă;

b) activitățile de seminar, instruire practică și laborator;

c) activitățile de evaluare specifice verificărilor/examenelor periodice/semestriale/anuale/de finalizare a studiilor/cursurilor și concursurilor de admitere;

d) exercițiile tehnice, tactice și de specialitate, ședințele practice de instrucție, ședințele de trageri de instrucție;

e) îndrumarea de proiecte, lucrări de curs și absolvire.

(2) Activitățile didactice normate pentru instructorii militari din instituțiile de formare profesională continuă nonuniversitară sunt:

a) activitățile de predare;

b) activitățile de seminar și instruire practică;

c) activitățile de evaluare;

d) exercițiile tehnice, tactice și de specialitate, antrenamentele, ședințele practice de instrucție, ședințele de trageri de instrucție, stagiul/practica la comandă/zbor/simulare, ședințele de atestare/brevetare;

e) îndrumarea de proiecte, lucrări de curs și absolvire.

(3) Activitățile didactice normate pentru instructorii militari din instituțiile de învățământ militar superior sunt:

a) activitățile de predare;

b) activitățile de seminar, îndrumarea de lucrări practice și de laborator, îndrumarea de proiecte de an;

c) îndrumarea elaborării lucrărilor de licență;

d) îndrumarea elaborării disertațiilor de master;

e) alte activități didactice, practice și de cercetare științifică înscrise în planurile de învățământ;

f) activitățile de evaluare;

g) tutoratul, consultațiile, îndrumarea cercurilor științifice studentești, a studenților în cadrul sistemului de credite transferabile.

Art. 7. — (1) Norma didactică a instructorilor militari reprezintă numărul de ore în care aceștia desfășoară activități didactice normate.

(2) Unitatea de referință pentru calcularea normei didactice diferă în funcție de tipul programului de pregătire în cadrul căruia se desfășoară activitățile didactice normate, astfel:

a) la programele de studii liceale și postliceale și la programele de formare profesională inițială și continuă nonuniversitară se utilizează ca unitate de referință ora de activitate didactică, așa cum este definită în anexa nr. 1;

b) la programele de studii universitare de licență/master și postuniversitare se utilizează ca unitate de referință ora convențională, așa cum este definită aceasta de lege.

(3) În cazul predării integrale în limbi de circulație internațională, orele de curs, seminar sau alte activități didactice normate desfășurate de instructorii militari se normează cu un coeficient suplimentar multiplicativ de 1,25.

(4) Normarea activităților didactice pentru instructorii militari din instituțiile de învățământ militar superior se efectuează potrivit prevederilor legii.

(5) Pentru activitățile de evaluare a performanțelor candidaților/elevilor/studentilor/cursanților la examene, concursuri și verificări, normarea se efectuează în baza următoarelor elemente de calcul:

a) se alocă 15 minute pentru fiecare lucrare scrisă, test, referat și pentru fiecare candidat/elev/student/cursant examinat la probele orale;

b) se alocă 30 de minute pentru fiecare lucrare pe hartă;

c) se alocă 20 de minute pentru fiecare candidat/elev/student/cursant verificat la aptitudinile aplicativ-militare.

(6) Pentru activitatea de îndrumare a proiectelor și lucrărilor de curs/absolvire, normarea se efectuează astfel:

a) se alocă 10 ore de activitate pentru fiecare lucrare/proiect;

b) se pot norma maximum 8 lucrări/proiecte pentru fiecare instructor militar.

Art. 8. — Pentru instructorii militari din unitățile de învățământ militar preuniversitar se stabilesc următoarele norme didactice săptămânale medii:

a) instructorul — 18 ore;

b) instructorul principal — 16 ore;

c) instructorul superior — 14 ore.

Art. 9. — Pentru instructorii militari din instituțiile de formare profesională continuă nonuniversitară se stabilesc următoarele norme didactice săptămânale medii:

a) instructorul — 15 ore;

b) instructorul principal — 13 ore;

c) instructorul superior — 11 ore.

Art. 10. — Pentru instructorii militari din instituțiile de învățământ militar superior se stabilesc următoarele norme didactice săptămânale minime:

a) instructorul — 13 ore convenționale;

b) instructorul principal — 12 ore convenționale, dintre care cel puțin două ore convenționale de activități didactice de predare;

c) instructorul superior — 11 ore convenționale, dintre care cel puțin două ore convenționale de activități didactice de predare;

d) instructorul avansat — 10 ore convenționale, dintre care cel puțin două ore convenționale de activități didactice de predare.

Art. 11. — Prin excepție de la prevederile art. 8, 9 și 10, la propunerea senatului universitar sau a consiliului de învățământ, după caz, comandantii instituțiilor de învățământ militar pot aproba majorări sau diminuări ale normelor didactice săptămânale, astfel:

a) pentru instructorii militari care încadrează o funcție de șef de catedră/comisie metodică/comisie didactică/curs/laborator sau îndeplinesc atribuțiile unei astfel de funcții, norma didactică se poate diminua cu 2—4 ore pe săptămână, în raport cu dimensiunea structurilor/efectivelor pe care le conduc;

b) pentru instructorii militari din unitățile de învățământ militar preuniversitar și din instituțiile de formare continuă nonuniversitară care, datorită specificului disciplinelor, au în structura postului mai puțin de 4 ore de predare, norma didactică se majorează cu două ore pe săptămână;

c) pentru instructorii militari din instituțiile de învățământ militar superior care, datorită specificului disciplinelor, nu au în structura postului ore de predare, norma didactică se majorează cu două ore convenționale pe săptămână;

d) pentru instructorii militari din instituțiile de învățământ militar superior, norma didactică se poate majora în limita a 16 ore convenționale pe săptămână, iar pentru cei din instituțiile

de formare profesională continuă nonuniversitară se poate majora în limita a 16 ore pe săptămână.

Art. 12. — (1) Norma didactică anuală pentru instructorii militari din unitățile de învățământ militar preuniversitar se calculează prin înmulțirea normei didactice săptămânale medii cu numărul de săptămâni din anul școlar respectiv, stabilit anual prin ordin al ministrului educației naționale.

(2) Norma didactică anuală pentru instructorii militari din instituțiile de învățământ militar superior se calculează prin înmulțirea normei didactice săptămânale aprobate de senatul universitar cu numărul de săptămâni de activități didactice prevăzută în planul de învățământ.

(3) Norma didactică anuală pentru instructorii militari din instituțiile de formare profesională continuă nonuniversitară se calculează prin înmulțirea normei didactice săptămânale medii cu un număr de 42 de săptămâni, dar nu poate fi mai mică de 300 de ore, respectiv mai mare de 700 de ore.

Art. 13. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (1), dacă norma didactică nu se poate constitui doar din activități didactice normate, eventualele deficite se compensează prin desfășurarea de activități de tipul celor menționate la art. 5 lit. b) și c); pentru instructorii din instituțiile de învățământ militar superior, norma didactică se poate completa și cu activități didactice la programele de formare profesională continuă, altele decât cele postuniversitare, la propunerea directorului de departament, cu acordul consiliului facultății.

(2) În situația menționată la alin. (1) se aplică următoarele elemente de calcul:

a) o oră fizică de activitate se echivalează cu 0,5 ore de activitate didactică normată, iar dacă pentru desfășurarea activității respective se utilizează o limbă de circulație internațională, la valoarea rezultată se aplică un coeficient suplimentar multiplicativ de 1,25;

b) instruirea echipelor sportive reprezentative ale instituției – maximum 4 ore de activitate pe săptămână pentru o singură echipă reprezentativă;

c) conducerea cercurilor tehnico-aplicative și științifice și acordarea consultațiilor colective — maximum două ore de activitate pe săptămână;

d) îndeplinirea de atribuții în cadrul subunităților/grupelor de elevi/studenti/cursanți/soldați și građați profesioniști — maximum 6 ore de activitate pe săptămână;

e) instruirea echipelor/detașamentelor destinate activităților/misiunilor internaționale – maximum 10 ore de activitate pe săptămână.

(3) Numărul total de ore, rezultat prin aplicarea prevederilor alin. (1) și (2), poate avea o pondere de maximum 1/3 în norma didactică anuală.

Art. 14. — Activitățile cuprinse în norma didactică sunt prevăzute în fișa postului, care este revizuită la începutul fiecărui an școlar/universitar.

CAPITOLUL III

Ocuparea funcțiilor vacante de instructori militari

SECȚIUNEA 1

Criterii de selecție

Art. 15. — (1) Funcțiile vacante de instructori militari se ocupă prin concurs organizat de instituția de învățământ militar, denumită în continuare *instituție organizatoare*, cu respectarea prevederilor legale în vigoare și a prezentelor instrucțiuni.

(2) Publicarea funcțiilor vacante de instructori militari, înaintarea rapoartelor cadrelor militare care optează să fie încadrate pe astfel de funcții și avizarea inițială a candidatului/candidaților în comisiile de selecție se fac potrivit

normelor specifice în vigoare privind organizarea și funcționarea sistemului de selecție și ierarhizare în vederea evoluției în carieră a cadrelor militare.

(3) Candidații se selecționează din rândul ofițerilor și maiștrilor militari/subofițerilor care îndeplinesc, cumulativ, criteriile generale și specifice de selecție, precum și, dacă este cazul, condițiile/criteriile suplimentare stabilite de instituția organizatoare, în funcție de competențele necesare îndeplinirii atribuțiilor din fișa postului scos la concurs.

Art. 16. — Criteriile generale de selecție a ofițerilor candidați pentru funcția vacantă de instructor/instructor principal/instructor superior/instructor avansat sunt următoarele:

a) sunt absolvenți cu diplomă de licență ai unei instituții de învățământ militar sau ai unei instituții civile acreditate, în domeniul corespunzător disciplinei/ariei curriculare pentru care este prevăzută funcția scoasă la concurs;

b) sunt apreciați în ultimii 3 ani cu cel puțin calificativul „Foarte bun”.

Art. 17. — Ofițerii candidați pentru funcția vacantă de instructor trebuie să îndeplinească unul dintre următoarele criterii specifice:

a) au îndeplinit, cumulativ, funcția de comandant de pluton/similar sau companie/similar și funcții de execuție pentru cel puțin 3 ani;

b) au absolvit un master didactic și au o vechime de cel puțin un an în funcții de tipul celor prevăzute la lit. a).

Art. 18. — Candidații pentru funcția vacantă de instructor principal trebuie să îndeplinească unul dintre următoarele criterii specifice de selecție:

a) au o vechime de cel puțin un an în corpul instructorilor militari;

b) au îndeplinit, cumulativ, pentru cel puțin 4 ani, funcția de comandant de pluton/similar sau companie/similar și funcții de execuție;

c) au efectuat cel puțin o misiune de 6 luni într-un teatru de operații;

d) au obținut definitivatul în învățământ — în cazul unei funcții vacante de instructor principal dintr-o unitate de învățământ militar preuniversitar.

Art. 19. — (1) Candidații pentru funcția vacantă de instructor superior trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele criterii specifice de selecție:

a) au o vechime de cel puțin 3 ani în corpul instructorilor militari sau de cel puțin 5 ani în funcții de comandă;

b) au absolvit studii universitare de master în domeniul de licență sau corespunzător disciplinei/ariei curriculare pentru care este prevăzută funcția scoasă la concurs sau master de conducere.

(2) Sunt exceptați de la îndeplinirea criteriilor prevăzute la alin. (1) lit. a) candidații care au obținut gradul didactic II sau dețin titlul de doctor în științe în domeniul corespunzător disciplinei/ariei curriculare pentru care este prevăzută funcția scoasă la concurs.

Art. 20. — (1) Candidații pentru funcția de instructor avansat trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele criterii specifice de selecție:

a) au o vechime de cel puțin 5 ani în corpul instructorilor militari sau de cel puțin 10 ani în funcții de comandă și execuție;

b) sunt absolvenți ai studiilor universitare de master de conducere.

(2) Sunt exceptați de la îndeplinirea criteriilor prevăzute la alin. (1) lit. a) candidații care dețin titlul de doctor în științe în domeniul corespunzător disciplinei/ariei curriculare pentru care este prevăzută funcția scoasă la concurs.

Art. 21. — Criteriile de selecție a maiștrilor militari/subofițerilor candidați pentru funcția vacantă de instructor sunt următoarele:

- a) au o vechime de cel puțin 5 ani de activitate ca maestru militar/subofițer;
- b) sunt apreciați în ultimii 3 ani cu cel puțin calificativul „Foarte bun”.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea și desfășurarea concursului de ocupare a funcțiilor vacante de instructori militari

Art. 22. — (1) Tematica, bibliografia și metodologia de desfășurare a concursului se postează pe site-ul instituției organizatoare și în rețeaua INTRAMAN, odată cu publicarea funcțiilor vacante.

(2) La rapoartele de participare la concurs se anexează, după caz:

- a) diplomele/certIFICATELE care atestă obținerea gradelor didactice sau absolvirea unui curs al Departamentului pentru pregătirea personalului didactic, a unui curs de formator sau a altor forme de pregătire psihopedagogică, emise de instituții acreditate/autorizate, în copie certificată conform cu originalul;
- b) diplomele/certIFICATELE de absolvire a altor forme de perfecționare a pregătirii în domeniul corespunzător profilului disciplinei/ariei curriculare pentru care este prevăzută funcția scoasă la concurs, în copie certificată conform cu originalul;
- c) curriculum vitae, la care se anexează lista cu lucrările publicate;
- d) alte documente solicitate de unitatea/instituția organizatoare.

(3) Data și locul desfășurării concursului se aduc la cunoștința solicitanților, prin grija instituției organizatoare, după primirea, de la comisia de selecție, a listei cu candidații avizați favorabil, cu cel puțin 15 zile calendaristice înaintea concursului.

Art. 23. — (1) Concursul de ocupare a funcțiilor vacante de instructori militari se organizează în termen de 30 de zile calendaristice după primirea, de la comisia de selecție, a listei cu candidații avizați favorabil și constă în:

- a) susținerea unor probe de evaluare a cunoștințelor din domeniul corespunzător disciplinei/ariei curriculare pentru care este prevăzută funcția scoasă la concurs;
- b) susținerea unei probe practice constând în desfășurarea unei activități didactice în prezența comisiei de concurs;
- c) susținerea, în cazul în care instituția organizatoare a stabilit criterii de selecție suplimentare, a unor probe de verificare corespunzătoare acestora.

(2) Tema probei practice se stabilește de către comisia de concurs și se anunță candidaților cu 48 de ore înainte de susținere.

Art. 24. — (1) Pentru fiecare funcție scoasă la concurs, comandantul instituției organizatoare numește, prin ordin de zi pe unitate, o comisie de concurs alcătuită dintr-un președinte și 3 membri.

(2) Președintele comisiei de concurs este, după caz:

- a) decanul facultății/directorul departamentului — în instituțiile de învățământ militar superior;
- b) locțiitorul comandantului sau șeful structurii educaționale, după caz — în unitățile de învățământ militar preuniversitar și instituțiile de formare profesională continuă nonuniversitară.

(3) Membrii comisiei de concurs trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

- a) să aibă funcția cel puțin egală cu funcția scoasă la concurs;
- b) să aibă gradul militar cel puțin egal cu al candidaților;
- c) să aibă competențe în domeniul corespunzător disciplinei/ariei curriculare pentru care este prevăzută funcția vacantă respectivă.

(4) Comisia de concurs se constituie astfel încât să includă cel puțin un conferențiar universitar/instructor superior sau un profesor universitar/instructor avansat, după caz.

(5) Atunci când instituția organizatoare nu dispune de personal didactic corespunzător, acesta poate fi numit de eșalonul superior din alte instituții de învățământ militar.

(6) Metodologia de desfășurare a concursului se elaborează de către instituția organizatoare și se aprobă de eșalonul superior al acesteia, cu avizul Direcției management resurse umane.

CAPITOLUL IV

Formarea continuă a instructorilor militari

Art. 25. — (1) Instructorii militari numiți în funcție au obligația ca în termen de 2 ani școlari/universitari ulterioari datei încadrării să facă dovada absolvirii uneia dintre următoarele forme de pregătire psihopedagogică și metodică:

- a) un program de formare psihopedagogică în vederea certificării competențelor pentru profesia didactică;
- b) un curs de formatori, organizat de furnizori de formare autorizați/acreditați din cadrul sau din afara Ministerului Apărării Naționale.

(2) Instructorii militari care nu îndeplinesc condiția prevăzută la alin. (1) sunt puși la dispoziție în vederea încadrării, iar funcțiile respective devin vacante.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) următoarele categorii:

- a) instructorii militari care au obținut definitivarea în învățământ și/sau grade didactice;
- b) instructorii militari care au absolvit formele de pregătire psihopedagogică prevăzute de legislația anterioară intrării în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 26. — Instructorii militari pot obține definitivarea în învățământ și gradele didactice în condițiile prevăzute de lege și de metodologiile emise în aplicarea acesteia.

Art. 27. — Instructorii militari pot participa la activitățile de pregătire metodică și de specialitate organizate de casele corpului didactic sau alte instituții acreditate în acest sens.

Art. 28. — (1) Pentru instructorii militari, formarea continuă constituie un drept și o obligație și se realizează în funcție de evoluțiile din domeniul educației naționale și militare, precum și de interesele și nevoile personale de dezvoltare profesională.

(2) Formarea continuă a instructorilor militari are următoarele finalități generale:

- a) dezvoltarea competențelor în domeniul de specializare corespunzător funcției ocupate, precum și în domeniul psihopedagogic și metodic;
- b) dezvoltarea competențelor necesare pentru evoluția în cariera didactică, prin sistemul de pregătire și obținere a gradelor didactice sau prin absolvirea unor programe de pregătire psihopedagogică/de formare continuă organizate în instituții de formare acreditate, din cadrul sau din afara Ministerului Apărării Naționale;
- c) dobândirea de noi competențe, prin programe de conversie pentru noi specializări și/sau ocuparea de noi funcții de instructori militari, altele decât cele ocupate în baza formării inițiale;
- d) dobândirea unor competențe complementare prin care se extinde categoria de activități ce pot fi prestate, cum ar fi predarea asistată de calculator, predarea în limbi străine, consilierea educațională și orientarea în carieră, educația adulților;
- e) dezvoltarea și extinderea competențelor transversale.

(3) Obținerea prin studii corespunzătoare a unei noi specializări, diferită de specializarea deținută de către instructorii militari, se consideră formare continuă.

Art. 29. — (1) Instructorii militari au obligația de a dobândi noi competențe profesionale prin diferite activități de învățare în contexte formale, nonformale și informale, astfel încât să acumuleze, la fiecare interval consecutiv de 5 ani, considerat de la data încadrării pe o funcție de instructor militar, minimum 90 de credite profesionale transferabile.

(2) Creditele profesionale transferabile pot fi obținute prin:

a) participarea la programe de formare continuă acreditate/autorizate;

b) recunoașterea rezultatelor învățării în contexte nonformale și informale, prin echivalarea acestora în credite pentru educație și formare profesională, care, la rândul lor, se echivalează cu un număr corespunzător de credite profesionale transferabile.

(3) Contextele formale de învățare constau în programe și activități de învățare asistată de formatori abilitați în acest sens, organizate în instituții de formare acreditate din cadrul sau din afara Ministerului Apărării Naționale.

(4) Contextele nonformale și informale de învățare constau în activități de învățare realizate individual sau în grup, în afara programelor și activităților de învățare formală, prin autoinstruire sau schimburi de experiență, prin activități de cercetare, prin participare la acțiuni științifice, psihopedagogice, metodice sau misiuni în teatrele de operații, precum și prin activități specifice desfășurate la locul de muncă.

(5) Prevederile alin. (1) nu sunt obligatorii pentru maiștrii militari/subofițerii instructori care desfășoară preponderent activități practic-aplicative.

(6) Instituțiile de învățământ militar au obligația de a asigura participarea periodică a instructorilor militari la fiecare dintre următoarele tipuri de activități:

a) un program de formare continuă — la fiecare 3 ani;

b) o activitate de certificare și/sau de evaluare a unităților operaționalizate — la ordin;

c) un exercițiu de nivel tactic organizat de către unitățile operaționalizate — prin rotație, o dată la 3 ani;

d) un stagiu de documentare în unitățile operaționalizate — prin rotație, minimum o săptămână în fiecare an de învățământ;

e) un exercițiu de tip Joint — cel puțin o dată la 5 ani;

f) participarea la convocări de pregătire psihopedagogică și metodică — prin rotație, minimum o dată la un interval de 5 ani.

Art. 30. — (1) Validarea și recunoașterea oficială, în cadrul sistemului de învățământ militar, a rezultatelor învățării realizate în contexte formale, nonformale și informale necesită evaluarea anuală a acestora în cadrul unor comisii constituite în acest sens, potrivit prevederilor prezentelor instrucțiuni.

(2) În fiecare instituție de învățământ militar se constituie o comisie de evaluare a dosarelor și echivalare în credite profesionale transferabile a rezultatelor învățării în contexte formale, nonformale și informale, numită de comandantul instituției, cu următoarea componență:

a) președinte — locțiitorul comandantului/șeful structurii educaționale;

b) membri — șeful biroului învățământ/similar și șeful structurii de personal;

c) secretar — o persoană din structura de învățământ.

(3) Rezultatele activităților de învățare în contexte formale, nonformale și informale desfășurate de instructorii militari se cuantifică în credite profesionale transferabile conform grilelor de echivalare prevăzute în anexa nr. 2.

(4) Instructorii militari solicită validarea și recunoașterea oficială a rezultatelor învățării realizate în contexte formale, nonformale și informale, prin raport adresat comandantului instituției. Raportul este însoțit de un dosar care cuprinde copii

conforme cu originalul ale documentelor ce atestă obținerea rezultatelor activităților de învățare respective.

(5) Anual, în luna septembrie, comisia de evaluare a dosarelor și echivalare în credite profesionale transferabile a rezultatelor activităților de învățare în contexte formale, nonformale și informale, constituită la nivelul instituției de învățământ militar, analizează solicitările instructorilor militari și înaintează ierarhic Direcției management resurse umane propunerile de certificare a echivalărilor efectuate, însoțite de dosarele aferente.

(6) Certificarea creditelor profesionale transferabile obținute de instructorii militari potrivit criteriilor și procedurilor stabilite prin prezentele instrucțiuni este valabilă numai în sistemul de învățământ militar.

Art. 31. — Acumularea creditelor profesionale transferabile prevăzute la art. 29 constituie un obiectiv de performanță, stabilit în aprecierea de serviciu, și se evaluează la sfârșitul fiecărui interval consecutiv de 5 ani, considerat de la data încadrării pe o funcție de instructor militar.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 32. — Pentru instructorii militari încadrați în funcții, termenele prevăzute la art. 25 și 29 curg începând cu anul școlar/universitar ulterior intrării în vigoare a prezentelor instrucțiuni.

Art. 33. — (1) În instituțiile de învățământ militar superior, în situația în care sunt constituite departamente distincte de instructori militari, directorii de departamente se aleg din rândul instructorilor avansați, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) În unitățile de învățământ militar preuniversitar și în instituțiile de formare profesională continuă nonuniversitară, în situația în care sunt constituite catedre/comisii metodice/comisii didactice distincte de instructori militari, șefii acestora se numesc din rândul instructorilor superiori sau principali, după caz, conform competențelor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale.

Art. 34. — (1) În cazul în care instituția de învățământ militar nu dispune de suficient personal calificat din rândul instructorilor militari pentru desfășurarea de activități didactice la unele discipline, poate solicita efectuarea acestora de către instructori militari asociați.

(2) Instructorii militari asociați sunt cadre militare în activitate care încadrează alte funcții decât cele de instructori militari în instituția de învățământ militar respectivă, în alte unități/instituții militare de acest tip sau în structuri de specialitate ale Ministerului Apărării Naționale, dar care au pregătirea de specialitate și aptitudinile/abilitățile necesare pentru derularea activităților didactice aferente unor discipline prevăzute în planurile de învățământ.

Art. 35. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, funcția de „profesor militar” se redefinește în funcția de „instructor avansat” și va fi prevăzută în statele de organizare ale structurilor din Ministerul Apărării Naționale cu această denumire, menținându-se celelalte prevederi de stat.

(2) În mod corespunzător se modifică și documentele de evidență ale personalului militar care încadrează aceste funcții.

Art. 36. — Corpul instructorilor militari din cadrul Direcției generale de informații a apărării se reglementează distinct.

Art. 37. — Semnificația unor termeni și expresii utilizate în prezentele instrucțiuni este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 38. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

GLOSAR

Competențe profesionale — ansamblu unitar și dinamic de cunoștințe și abilități. Termenul se referă la capacitatea unei persoane de a executa o sarcină la standardele convenite de organizație.

Instructor/i militar/i — denumire generică pentru cadrul/cadrele militar/e care desfășoară activități didactice în unitățile și instituțiile de învățământ militar și de formare profesională continuă, indiferent de denumirea funcției pe care o ocupă: instructor, instructor principal, instructor superior sau instructor avansat.

Instituții de învățământ militar superior — universități, academii, institute care desfășoară programe de studii universitare și postuniversitare și care aparțin Ministerului Apărării Naționale.

Instituții de formare profesională continuă nonuniversitară — școli de aplicație/centre de instruire/centre de pregătire, departamente și alte centre din sistemul de formare și perfecționare a personalului militar și civil care desfășoară programe de formare continuă nonuniversitară în domeniul armei/specialității militare sau în domeniul limbilor străine.

Instruirea — cuprinde orice activitate destinată dobândirii de cunoștințe și aptitudini specifice exercitării unei meserii sau realizării unei operațiuni.

Norma didactică — numărul de ore în care instructorul militar are obligația să desfășoare activități didactice de predare-învățare-evaluare și instruire practică cu elevii/studentii/cursanții/soldații și gradații profesioniști aflați în pregătire în unitatea/instituția de învățământ sau de formare profesională continuă nonuniversitară, potrivit planurilor de învățământ/programelor de pregătire aprobate. În calculul normei didactice intră, de regulă, orele de activități didactice, fiecare din acestea reprezentând o unitate de calcul, respectiv o „oră”. Pentru alte tipuri de activități care pot fi incluse în norma

didactică, potrivit prevederilor instrucțiunilor, norma didactică se calculează în ore fizice.

Norma didactică anuală — numărul total de ore de activități didactice normate pe care instructorii militari le desfășoară într-un an școlar/universitar.

Norma didactică săptămânală medie — numărul mediu de ore de activități didactice normate pe care instructorii militari le desfășoară săptămânal în perioadele prevăzute pentru cursuri/stagii/instruire/evaluare. Numărul efectiv de ore de activități didactice normate desfășurate de un instructor militar într-o săptămână poate fi mai mare sau mai mic decât norma didactică săptămânală medie, putând exista și perioade în care acesta nu desfășoară activități didactice normate, cu condiția ca norma didactică anuală, stabilită conform instrucțiunilor, să fie îndeplinită.

Ora de activitate didactică — ora de curs, seminar, laborator sau altă activitate didactică de predare-învățare-evaluare sau instruire practică, având, de regulă, durata de 50 de minute.

Ora fizică — ora de 60 de minute.

Perfecționarea — cuprinde orice activitate de învățare dirijată spre nevoi viitoare și care se ocupă mai mult de progresul în carieră decât de performanța curentă.

Rezultatele învățării — setul de cunoștințe, deprinderi și/sau competențe generale, profesionale și personale pe care instructorul militar le-a dobândit și este capabil să le demonstreze în urma finalizării unui proces de învățare. Centrea pe rezultatele învățării presupune că acestea sunt reperul principal în funcție de care achizițiile se validează și se recunosc oficial, indiferent de natura contextelor în care s-a produs învățarea. Integrarea achizițiilor dobândite în diferite contexte se realizează prin sistemul de recunoaștere, transfer și acumulare a creditelor profesionale.

Unități de învățământ militar preuniversitar — colegii militare liceale și școli militare de maiștri militari și subofițeri.

Grile privind cuantificarea pregătirii profesionale a instructorilor militari

A. Grila de echivalare în credite profesionale transferabile a rezultatelor activităților de învățare în contexte formale

Nr. crt.	Criteriul	Nr. credite
1.	Absolvirea cursurilor de formatori/formatori de formatori	15 credite
2.	Absolvirea cursurilor de evaluatori de competențe	15 credite
3.	Obținerea definitivatului	90 de credite
4.	Obținerea gradului didactic II	90 de credite
5.	Obținerea gradului didactic I	90 de credite
6.	Obținerea diplomei de doctor	90 de credite
7.	Absolvirea studiilor de master de conducere/în domeniul de specialitate/științe militare/informații și securitate națională/științe ale educației	90 de credite
8.	Absolvirea unui program de conversie profesională în învățământ prin studii postuniversitare cu durata de minimum 3 semestre	90 de credite
9.	Obținerea unei specializări diferite de specializarea deținută, prin studii universitare de licență și master	90 de credite

Nr. crt.	Criteriul	Nr. credite
10.	Curs postuniversitar de pregătire psihopedagogică	60 de credite
11.	Absolvirea unui curs de carieră	15 credite
12.	Participarea la cursuri de perfecționare a pregătirii de specialitate	— 15 credite la absolvirea unui curs de până la 3 luni; — 20 de credite la absolvirea unui curs de minimum 3 luni.
13.	Participarea la alte activități/programe acreditate/autorizate de formare continuă a cadrelor didactice/formatorilor organizate de instituții/furnizori de formare din cadrul sau din afara sistemului de învățământ militar	Numărul de credite acordat conform normelor metodologice aprobate de Ministerul Educației Naționale de acordare a creditelor profesionale transferabile în vigoare

B. Grila de echivalare în credite profesionale transferabile a rezultatelor activităților de învățare în contexte nonformale și informale

Nr. crt.	Activitatea	Număr de credite acordate pe activitate		
		La nivelul Ministerului Apărării Naționale	La nivel național	La nivel internațional
1.	Participarea la misiuni în teatrele de operații	—	—	45
2.	Vechime în corpul instructorilor militari	3 credite pe an întreg de vechime la catedră (Creditele nu se fracționează.)		
3.	Participarea cu lucrări la sesiuni metodico-științifice, conferințe, simpozioane de specialitate în domeniul științelor militare, al specialității militare/disciplinei predate sau al științelor educației/managementului educațional	10	15	25
4.	Participarea la instruirii de informare științifică/convocări de specialitate în domeniul științelor militare, al specialității militare/disciplinei predate sau al științelor educației/managementului educațional	5	10	15
5.	Participarea la activități de certificare și/sau evaluare a unităților operaționalizate	5	—	—
6.	Participarea la exerciții de nivel tactic organizate de unitățile operaționalizate	10	—	—
7.	Participarea la stagii de documentare în unitățile operaționalizate	3	—	—
8.	Participarea la exerciții de tip Joint	10	—	—
9.	Organizarea de activități metodice/lecții/ședințe demonstrative	5	10	15
10.	Autor de manual/suport de curs/culegere de lecții cu cotă de bibliotecă	25 de credite/carte		
11.	Coautor de manual/suport de curs/culegere de lecții cu cotă de bibliotecă	15 credite/carte		
12.	Autor de cărți/manuale în domeniul militar cu ISBN	35 de credite/carte		
13.	Coautor de cărți/manuale în domeniul militar cu ISBN	25 de credite/carte		
14.	Autor al unui articol/lucrare din domeniul științelor militare, al armii/specialității militare/disciplinei predate sau al științelor educației publicat în reviste cu ISSN	10	20	30
15.	Coautor al unui articol/lucrare din domeniul științelor militare, al armii/specialității militare/disciplinei predate sau al științelor educației publicat în reviste cu ISSN	5	10	20
16.	Membru în colectivul de redacție al unei reviste cu relevanță pentru domeniul militar/educațional	15	20	30
17.	Membru în colectivul de redacție al unei reviste/publicații militare/școlare/universitare	10	—	—
18.	Membru în comisii de evaluare a concursurilor școlare/sportive/militare	5	10	20
19.	Participarea la programe de voluntariat	3 credite/program		
20.	Autor de mijloace didactice avizate de Ministerul Educației Naționale	35 de credite/mijloc didactic		
21.	Coautor de mijloace didactice avizate de Ministerul Educației Naționale	25 de credite/mijloc didactic		
22.	Membru în comisii/grupuri de lucru constituite în vederea elaborării de acte normative sau programe școlare/analitice	3 credite/activitate		
23.	Certificarea ca expert în evaluare și acreditare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar	25 de credite		
24.	Participarea, în calitate de colaborator extern, la activități de evaluare periodică organizate de Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar	3 credite/activitate		

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.268/2012
privind aprobarea detalierii pe județe a numărului total de paturi, pe anul 2013,
din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate
pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești**

Având în vedere Referatul Direcției organizare și politici salariale nr. E.N. 5.645/2013,
în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului
Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.268/2012 privind aprobarea detalierii pe județe a numărului total de paturi, pe anul 2013, din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (3) se abrogă.

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Direcțiile implicate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică, casele de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Pensii Publice, precum și unitățile sanitare cu paturi publice și private vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

3. La articolul 4, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În județele/municipiul București în care funcționează unități sanitare cu paturi aflate în subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie și în

subordinea Academiei Române, casele de asigurări de sănătate județene și a municipiului București, împreună cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și Casa Națională de Pensii Publice, vor stabili numărul de paturi pentru care se asigură finanțarea din fonduri publice, cu încadrarea în numărul de paturi aprobat la nivelul județelor/municipiului București.”

4. La anexa nr. 1, pozițiile nr. 2, 4 și 23 vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Județul	Numărul de paturi din unități sanitare publice și private
„2.	Arad	2.232
...
4.	Bacău	3.408
...
23.	Ialomița	775”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

București, 4 iunie 2013.
Nr. 715.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

